

Institution: NaturErhvervstyrelsen
Kontor/Initialer: Center for Arealtilskud, Bæredygtighed/Jura
Sagsnr.: 13-80-000010
Dato: 16. september 2013

Notat om høringssvar fra ekstern høring.

Udkast til bekendtgørelse og til vejledning om nationalt tilskud til obligatoriske randzoner

Udkast til bekendtgørelsen med tilhørende orientering og udkast til vejledningen har været sendt i ekstern høring med svarfrist den 6. september 2013.

Der er modtaget høringssvar fra

- Landbrug & Fødevarer (L&F), jf. pkt. 1 (bekendtgørelsen) og pkt. 2 (vejledningen).
- Bæredygtigt Landbrug (BL), jf. pkt. 3.
- Dansk Skovforening, jf. pkt. 4.
- Claus Koskelin, Stenløse, jf. pkt. 5.

Advokatrådet har meddelt, at der ikke er bemærkninger til udkast til bekendtgørelsen.

Høringssvar	Opfølgning
1. Landbrug & Fødevarers svar vedrørende bekendtgørelsen	
<u>Generelt</u> L&F benytter høringssvaret til at påpege deres stærke modstand overfor randzonenloven og fremsætter en del kritik af selve loven, herunder dens faglige dokumentation, den praktiske implementering og spørgsmålet om ekspropriation. L&F opfordrer til, at randzonenloven ophæves. Anvendelsen af de minimis-støtte rejser efter L&F's opfattelse en række komplekse juridiske afklaringer. Dels at lodsejere afskæres fra at modtage kompensation, - at de minimis-støtte med tilbagevirkende kraft ikke kan anvendes, - at støtteloftet påfører ansøgerne en løbende administrativ byrde, hvilket L&F vurderer, bør få Danmark til at indføre et de minimis-register samt endelig - at ansøgning om de minimis-støtte vil medføre øget administration for de berørte lodsejere.	
1.1 <u>Randzonenlovens faglige belæg bliver kritiseret.</u> L&F vurderer, at randzonerne mange steder ikke har nogen miljømæssig effekt. Der fremsættes ønske om, at Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger følges.	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> L&F's bemærkninger angår ikke bekendtgørelsen, men derimod randzonenloven. Det bemærkes dog, at i forbindelse med forberedelsen af randzonenloven blev der foretaget omfattende økonomiske konsekvensvurderinger af forskellige virkemidler. Randzonenloven er vedtaget med en bevidsthed om, at der vil være lokale variationer i randzonernes effekt, og at effektberegningerne, der ligger til grund for randzonenloven, er baseret på gennemsnitsbetragtninger.
1.2 <u>Problemer med implementering af loven og det vejledende kompensationskort.</u> Det påpeges, at der fortsat er tvivl om placering af randzoner.	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> NaturErhvervstyrelsen bemærker, at det nogle steder har været og fortsat er vanskeligt at afgøre, om en given vandløbsstrækning er omfattet af randzonenloven. Det kan dog oplyses, at der til stadighed arbejdes på at forbedre kortgrundlaget, om

	end det aldrig bliver 100 % nøjagtigt.
<p>1.3 <u>Randzoner rammer mange landmænd så ekstremt hårdt, at der er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73,- tilskudssatserne dækker langt fra det samlede tab ved udlæg af randzonerne. L&F opfordrer til, at støttesatserne ændres og hæves.</u></p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i> NaturErhvervstyrelsen bemærker, at obligatoriske randzoner er erstatningsfri regulering med bestemmelser om reduktion af randzonearealet på den enkelte bedrift i visse tilfælde, samt dispensation, når særlige grunde taler for det. Endvidere er spørgsmålet en del af sagskomplekset i retssagen, L&F har anlagt mod Fødevarerministeriet. Det er således i sidste ende op til domstolene at bedømme, om kravet om randzoner udgør ekspropriation over for den enkelte landmand.</p>
<p>1.4 <u>Bristede forudsætninger i forbindelse med ophævelse af vandplanerne. L&F opfordrer til, at randzonenloven ophæves. Anvendelsen af de minimis-støtte rejser efter L&F's opfattelse en række juridiske problemstillinger, der savner afklaring.</u></p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i> NaturErhvervstyrelsen bemærker, at Kammeradvokaten har slået fast, at det ikke er en forudsætning for randzonenlovens gyldighed eller anvendelighed, at der foreligger en kompensationsordning. Det betyder, at landmænd er forpligtet til at udlægge randzoner, selvom der ikke ydes kompensation som planlagt. Randzonenlovens bemærkninger kan ikke læses sådan, at loven bortfalder eller skal ophæves, når der ikke som forudsat kan ydes kompensation under landdistriktsprogrammet. Lodsejere har ikke på grundlag af dansk ret et retskrav eller en retsbeskyttet forventning om at kunne opnå randzonekompensation i overensstemmelse med den oprindeligt tiltænkte randzonekompensationsordning.</p>
<p>1.5 <u>Ad § 1</u> <u>Lodsejere afskæres fra at modtage kompensation.</u> Efter L&F's opfattelse, er det en forudsætning for anvendelse af ændret udbetalingsmodel, at lodsejerne kan modtage den fulde kompensation på det tidspunkt, bemærkningerne angiver og, som ministeren til stadighed har garanteret. Det anføres ikke at være tilfældet med den foreslåede tilskudsordning.</p> <p>Konsekvensen af at anvende de minimis støttereglerne til udbetaling af randzonekompensation er, at en række lodsejere ikke vil være berettiget til kompensation eller kun kan opnå delvis kompensation.</p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i> NaturErhvervstyrelsen bemærker, at Kammeradvokaten har set på, om landbrugere, der får mindre i de minimis-støtte end efter den planlagte EU-medfinansierede ordning, kan og skal kompenseres på anden vis.</p> <p>Kammeradvokaten konkluderer sammenfattende: -At staten ikke er erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige regler. -At bortfaldet af den EU-medfinansierede kompensationsordning ikke fører til, at randzonenloven bliver ekspropriativ. -At landbrugere ikke kan støtte ret på andre grundlæggende rettigheder, herunder fx berettiget forventning.</p> <p>Der er derfor beklageligvis udelukkende mulighed for at yde støtte til landbrugere efter de minimis reglerne.</p>
<p>1.6 Som det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, anvendes de minimis forordningen, 1535/2007, til at</p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Det er muligt at give støtte efter de minimis reglerne, uanset om støttemodtageren allerede har</p>

<p>udbetale randzonestøtte tilbage fra perioden 1. september 2012. Med andre ord ønskes reglerne anvendt med tilbagevirkende kraft, fordi støttemodtageren allerede har opnået ret til randzonekompensation på det tidspunkt, hvor der ansøges om, at randzonekompensationen udbetales som et de minimis tilskud fremfor kompensation. L&F argumenterer for, at de minimis-reglerne ikke er møntet på at efterbevillige støtte, som modtageren principielt allerede har erhvervet ret til og henviser i den forbindelse bl.a. til udtalelse fra Generaladvokat Ruiz-Jarabo i sagen Pearle m.fl., punkt 91 (forslag til afgørelse 11. marts 2004).</p>	<p>gennemført de forandringer, som er anledning til, at støtten udbetales, i dette tilfælde udlæg af randzoner. Der er således ikke i de minimis reglerne krav om et incitament.</p> <p>Det er således ikke korrekt, når det anføres i høringssvaret, at der ikke er hjemmel i de minimis reglerne for at udbetale randzonekompensation, når forpligtelsen til at udlægge randzoner allerede er indtruffet, når kompensationen ydes.</p> <p>De EU-domme, som der refereres til, vedrører så vidt ses situationer, hvor der var spørgsmål om de minimis-reglernes tidsmæssige gyldighedsperiode, idet en støtteforanstaltning var gennemført, før de relevante de minimis regler overhovedet trådte i kraft.</p> <p>De relevante de minimis-regler for randzonekompensationen har været gældende i hele den periode, som er omfattet af pligt til udlæg af randzoner.</p>
<p>1.7 Ad § 4, stk. 3, anfører L&F, at det skal være muligt at ændre sin ansøgning, så man kun søger til en delmængde af det areal, der var med i den oprindelige ansøgning.</p>	<p><i>Imødekommens</i></p>
<p>1.8 Ad § 6, stk. 1, nr. 5, anfører L&F, at det skal præciseres hvorvidt arealer med lavskov er omfattet af denne bekendtgørelse.</p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i></p> <p>Det fremgår af § 1, stk. 2, at tilskud kan ydes for randzonearealer, som er udnyttede landbrugsarealer.</p> <p>Udnyttede landbrugsarealer er defineret som udnyttede landbrugsarealer, som omhandlet i artikel 38 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), jf. definitionen af udnyttede landbrugsarealer i punkt 1.03.01 i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 1200/2009 af 30. november 2009.</p> <p>Ifølge definitionen er lavskov med kort omdriftstid ikke udnyttede landbrugsarealer. Lavskov med kort omdriftstid indgår i skovbevoksede arealer.</p> <p>Med hensyn til den administrative tilrettelæggelse bemærkes følgende: NaturErhvervstyrelsen udbetaler ikke tilskud for randzonearealer, der er beliggende inden for en mark med afgrødekode for lavskov, idet NaturErhvervstyrelsen vil lægge til grund, at randzonearealet dermed også er lavskov, medmindre ansøger har oplyst andet. I de tilfælde, hvor</p>

	randzonearealet er et lavskovsareal, behøver ansøger derfor ikke at tilrette ansøgningen, ligesom underretningspligten efter § 14 anses som opfyldt. I de tilfælde, hvor randzonearealet ikke er et lavskovsareal, skal ansøger oplyse herom i ansøgningen. Det er ansøgers ansvar, at udbetalingsgrundlaget er korrekt.
1.9 Ad § 6, stk. 1, nr. 10, der vedrører kontrol på stedet, ønsker L&F visse præciseringer.	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Der er tale om en bestemmelse, der generelt gælder for NaturErhvervstyrelsens tilskudsordninger.
1.10 Det følger af bekendtgørelsens § 8, at der maksimalt ydes støtte til 7.500 euro over en 3-årig periode samt, at ansøger efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1 på forlangende skal give besked, såfremt støttebetingelserne ikke er opfyldt. Der påhviler således ansøger en løbende administrativ byrde i forbindelse med de minimis støtteordningen uden, at det står klart, hvordan NaturErhvervstyrelsen på sin side vil sikre overholdelse af sin forpligtelse efter de minimis forordningens artikel 3. 3. Hvis man som myndighed ikke selv kan danne sig overblik over de individuelle udbetalte tilskud kan det samlede nationale tilskud næppe opgøres. Landbrug & Fødevarer vurderer, at Danmark med fordel burde have ført et register i så henseende og noterer sig, at det ventes reguleret som et krav fremover.	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Den gældende de minimis-forordning stiller ikke krav om et nationalt register over ydet de minimis støtte til de enkelte landmænd. Hvis medlemsstaten ikke har et centralt register, stiller forordningen derimod krav om, at landmanden selv erklærer, om der er modtaget anden de minimis støtte i ansøgningen. I Danmark har vi valgt erklæringsmodellen. De minimis er en lovlig støttemulighed, der kan administreres fleksibelt, og som staten har god erfaring med at kontrollere ved hjælp af tro og love erklæringer.
1.11 L&F finder det stærkt utilfredsstillende for de berørte lodsejere, at de skal søge tilskud for deres udlagte randzoner igen. L&F peger på ekstra administrative byrder og for de landmænd, der anvender konsulenter, yderligere økonomisk byrde. L&F understreger, at der i mange tilfælde næppe er sammenhæng mellem tilskuddets størrelse og udgiften til at få søgt tilskuddet.	<i>Giver ikke anledning til ændringer.</i> De minimis-forordningen kræver, at landbrugerne ansøger på ny. Ansøgningsskemaet er udformet så enkelt som muligt, og der er ikke tale om, at ansøgerne skal udfylde en ny markplan, da oplysningerne fra Fællesskemaet vil blive anvendt.
2. Landbrug & Fødevarers svar angående vejledningen	
2.1 L&F ønsker link til vejledning indsat (s. 3).	<i>Imødekommes</i> Link er nu indsat.
2.2 L&F ønsker det beskrevet, at der findes flere forordninger vedr. de minimis-støtte (s. 3 og 5).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 5 (nu 6) er det nu beskrevet, at der findes flere forordninger vedr. de minimis-støtte.
2.3 L&F ønsker det præciseret, om man kun kan søge tilskud til det eksakte areal, der var søgt kompensation for via Fællesskemaet, eller om man kan søge til en delmængde af arealet (s. 4).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 5.2 er det nu præciseret, at man ligeledes kan søge støtte til en delmængde af de arealer, der var søgt om kompensation for i Fællesskemaet.
2.4	<i>Imødekommes</i>

L&F ønsker det præciseret, hvor længe pligten til at underrette NAER om ændringer i forhold til konkursbegæringer gælder (s. 5).	I kapitel 4.1. er det nu præciseret, at pligten til at underrette NAER gælder frem til tidspunktet for udbetalingen af støtte.
2.5 L&F ønsker, at afsnittet vedr. lavskov gøres mere forståeligt (s. 5).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 5.1. er afsnittet nu blevet uddybet og gjort mere forståeligt.
2.6 L&F ønsker det oplyst, om støtteloftet på 200.000 euro gælder for en treårig periode (s. 6).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 6.2. fremgår det nu, at støtteloftet på 200.000 euro gælder for en treårig periode.
2.7 L&F ønsker en henvisning til Bilag 1 (s. 6).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 6.5. Der henvises nu til Bilaget.
2.8 L&F ønsker det præciseret, hvordan ansøger ved, at der er modtaget de minimis-støtte fra samme forordning (s. 7).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 6.1. er eksemplet nu præciseret, så informationen fremgår.
2.9 L&F ønsker fodnoten vedr. regnskabsår flyttet til teksten (side 7).	<i>Imødekommes</i> Noten er nu sat ind som tekst i kapitel 6.4.
2.10 L&F ønsker, at afsnittet vedr. tolerancegrænsen gøres mere forståeligt (s. 11).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 11 er afsnittet nu blevet uddybet og gjort mere forståeligt.
2.11 L&F ønsker det præciseret, hvor længe underretningsspligten er gældende (s. 12).	<i>Imødekommes</i> I kapitel 14 er det nu præciseret, at underretningsspligten er gældende frem til tidspunktet for udbetalingen af støtten.
2.12 L&F ønsker en kolonne med information om forordningsgrundlaget indsat i tabellen (Bilag 1).	<i>Imødekommes</i> Kolonnen er nu indsat
2.13 L&F ønsker en tidslinje eller en grafisk fremstilling over de forskellige datoer og perioder indsat.	<i>Imødekommes</i> I kapitel 8 og Bilag 2 er der nu indsat tidslinjer med vigtige dater og perioder.
2.14 L&F finder, at rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering for kriseramte virksomheder er bredere end definitionen i vejledningen. Det er holdningen, at definitionen i vejledningen ikke lever op til definitionen i rammebestemmelserne.	Af den internationale statsstøtteretlige litteratur fremgår det, at medlemsstater ved administrationen af en de minimis-ordning kan anlægge en forenklet vurdering af, om en virksomhed er kriseramt, uanset at rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering for kriseramte virksomheder er mere omfattende. I vejledningen er det beskrevet, hvornår en virksomhed vil være kriseramt efter danske forhold. Definitionen er i øvrigt udviklet i samarbejde med Kammeradvokaten. EU-Kommissionen har fået forelagt den anvendte afgrænsning og har sagt god for den.
3. Bæredygtigt Landbrug (BL)	
<u>Generelt</u> Overordnet finder BL, at den med de to udkast formelt foreslåede støtteordning er stærkt problematisk. Dels fordi ordningen etablerer usaglig forskelsbehandling, og dels fordi ordningen medfører væsentlige administrative belastninger for den enkelte landmand.	
3.1 Usaglig forskelsbehandling Bæredygtigt Landbrug finder, at ordningen med sit	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Bæredygtigt Landbrugs bemærkninger angår

<p>administrative indhold vil være et brud på en væsentlig lighedsgrundsætning.</p> <p>Forskelsbehandlingen fremkommer ved det anførte støtteloft over støttens størrelse, - ved reduktion af støtte på grund af anden modtagen støtte samt ved vurdering af om bedriften er kriseram.</p>	<p>bekendtgørelsens ophæng i Kommissionens forordning om de minimis-støtte.</p> <p>Der er tale om lige behandling inden for rammerne af de minimis-forordningen.</p> <p>NaturErhvervstyrelsen bemærker, at oprettelsen af støtteordningen ved anvendelsen af forordningen er et politiske valg. Forordningen er direkte gældende, og styrelsen kan derfor ikke ændre ved præmisserne for at yde de minimis-støtte, da forordningens krav er ufravigelige. Der henvises endvidere til punkt 1.4 og punkt 1.5.</p>
<p>3.2 Administrativ belastning</p> <p>BL anfører, at administrationen af den foreslåede ordning endvidere ses at tilføje den enkelte ansøger betydelige administrative ekstrabyrder, hvilket yderligere er uddybet i høringssvaret.</p> <p>BL refererer til visse af lovbemærkningerne til randzoneloven, herunder "...administrativ merbelastning. Da det er hensigten, at ansøgningsproceduren integreres i fællesskemaet for de arealbaserede støtteordninger, der omfattes af enkeltbetalingsordningen, vil denne merbelastning dog som udgangspunkt blive meget begrænset..."</p> <p>BL anfører endvidere, at det må som minimum foreslås, at styrelsen i stedet gennemfører en 'minimalansøgning', hvor det for den enkelte ansøger vil være muligt alene at tilkendegive, at de i Fællesskemaet angivne oplysninger fastholdes uændret. Dette må i sig selv kunne opfattes som en separat ansøgning, uagtet den sker på baggrund af allerede afgivne oplysninger. EU-forordningens krav om separat ansøgning kan derved opfyldes, og den administrative byrde reduceres.</p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer.</i></p> <p>BL's forslag til en 'minimalansøgning' opfylder ikke forordningens krav. Se endvidere punkt 1.11.</p>
<p>3.3 Manglende mulighed for korrektion</p> <p>BL anfører, at der ikke ses at være mulighed for at korrigere for senere relevante ændringer, såsom ejerskifte, eller ny viden om fejlagtige data i kompensationskortet, hvilket ikke synes hensigtsmæssigt eller rimelig.</p>	<p><i>Se punkt 1.7.</i></p> <p>Det fremgår af § 13, at hvis en bedrift efter indgivelse af den tidligere ansøgning er eller bliver overdraget helt eller delvis, inden tilskuddet er udbetalt, vil tilskuddet uanset overdragelsen blive udbetalt til ansøger, medmindre ansøger ved en transport overfører tilskuddet til erhververen. Ansøger forbliver ansvarlig for overholdelse af betingelserne for tilskud.</p>
<p>3.4 Identifikation af anden de minimis-støtte.</p> <p>BL anfører, at styrelsen overvælder ansvaret for, hvorvidt en ansøger har modtaget anden de minimis-støtte, for hvilken der skal ske reduktion, på ansøgeren selv. BL finder det rimeligt at antage, at statslige myndigheder påtager sig ansvaret for indsamling af oplysninger til brug for udbetaling af støtte.</p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i></p> <p>NaturErhvervstyrelsen bemærker, at såfremt anden de minimis-støtte er forvaltet korrekt, vil det af udbetalingsbrevet eller tilsagnsbrevet fremgå om der er tale om de minimis-støtte.</p> <p>Se punkt 1.10.</p>
<p>3.5 Generelt</p>	<p><i>Imødekommes ikke</i></p>

BL anbefaler, at NaturErhvervstyrelsen trækker sine udkast til hhv. bekendtgørelse og vejledning tilbage.	
4. Dansk Skovforening	
4.1 Skovforeningen stiller sig uforstående over for kravet om, at der skal ske genansøgning efter denne ordning, når det kun er de oprindelige ansøgere, der kan genansøge til de samme arealer, som der tidligere er ansøgt om tilskud til. Kravet om at det er de oprindelige ansøgere, der skal ansøge efter denne ordning stilles på trods af, at der i mellemtiden kan være sket ejer eller brugerskifte for arealerne. Skovforeningen finder på ovennævnte baggrund, at der er tale om et unødvendig bureaukratisk mellemlid at stille krav om genansøgning. Såfremt kravet stilles på grund af, at der er tale om en anden tilskudshjemmel end oprindelig ansøgt efter, kan efter Skovforeningens opfattelse løses ved at præcisere dette i tilsagnsbrevet.	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Se punkt 1.11 og punkt 3.3.
4.2 Skovforeningen stiller sig uforstående over for formuleringen i § 1, stk. 4, hvorefter der træffes afgørelse om tilskud inden for den bevilgede ramme. NaturErhvervstyrelsen kender det maksimale antal ha, der kan ansøges om tilskud til, fordelt på hver eneste tilskudsmodtager, hvorfor Skovforeningen går ud fra, at der er afsat en ramme, der kan honorere samtlige disse ansøgninger. Skal formuleringen imidlertid forstås således, at der såfremt der mod forventning ikke er dækning inden for den økonomiske ramme sker en forholdsmæssig afkortning af samtlige tilskud? Eller er der tale om først-til-mølle-princippet?	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> § 1, stk. 4, fastholdes, da NaturErhvervstyrelsen kun kan træffe afgørelse om tilskud inden for den bevilgede ramme. Det er korrekt, at der er afsat en ramme, der kan honorere samtlige omhandlede ansøgninger.
5. Claus Koskelin (CK), Stenløse	
5.1 Det foreslås, at § 6, stk. 1, nr. 10, hvorefter ansøger skal yde den fornødne vejledning og hjælp ved gennemførelse af kontrol på stedet, udgår. CK finder det overraskende og besynderligt, at reglerne tilsyneladende er så komplicerede, at borgeren pålægges en hjælpe- og vejledningsforpligtelse overfor myndighederne.	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Der er tale om en bestemmelse, der generelt gælder for NaturErhvervstyrelsens tilskudsordninger, og som skal sikre grundlag for at gennemføre den fornødne kontrol på stedet, herunder at ansøger udleverer eller indsender det materiale, som NaturErhvervstyrelsen anmoder om i forbindelse med kontrollen.
5.2 Bekendtgørelsen indeholder følgende forpligtelse for borgeren: ”at kontrolmyndigheden har den fornødne adgang til bedriften i forbindelse med kontrol på stedet,” Det er en ganske unødvendig provokation, da staten har indført offentlig adgang i randzonerne og	<i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Der er tale om en bestemmelse, der generelt gælder for NaturErhvervstyrelsens tilskudsordninger. Bestemmelsen i lov om randzoner om, at randzonerne er åbne for færdsel til fods og ophold, hvis der er lovlig adgang dertil, jf. kapitel 4 i lov om naturbeskyttelse, giver ikke adgang til at gennemføre kontrol.

<p>således, som alle andre, har den fulde adgang til de randzoner, der i givet fald skal kontrolleres. CK foreslår, at forpligtelsen udgår.</p>	
<p>5.3 Henset til at ansøger pålægges omfattende forpligtelser og dokumentationskrav må det kræves, at der indføres en forældelse for hvor længe Naturerhvervsstyrelsen kan foretage kontrol og kræve støtte tilbagebetalt jf. § 15 for et givent støtteår. En frist på fx 1 år fra forpligtelsesperiodens udløb synes rimelig.</p>	<p><i>Giver ikke anledning til ændringer</i> Da ordningen er en nationalt finansieret støtteordning, er det de danske retsregler om forældelse (forældelsesloven), der finder anvendelse. Efter forældelsesloven gælder en almindelig forældelsesfrist på 3 år, der løber fra det tidspunkt, hvor udbetalingen fandt sted. Det bemærkes, at bestemmelsen om tilbagebetaling omhandler tilbagebetaling i de tilfælde, hvor det konstateres, at de nationale betingelser i bekendtgørelsen ikke er opfyldt.</p>